

anden Maade, for at den kan fyldestgøre sine Forpligtelser, og for at den kan bevare det samme gode og solide Renomme i Verden, som den hidtil har haft. Tror det ærede Medlem, at en konstitutionel Kamp om den Maade, hvorpaa vi skulle tilvejebringe Balance, var den rette Vis til at fæstne den Tillid, man hidtil altid rundt omkring i Verden har haft til os? Tror det ærede Medlem, at det var den rette Vej til paa ny at skaffe fuld Soliditet i vor Statshusholdning, at vi nu rejste en stor konstitutionel Kamp med Landstinget om disse Sager, en Kamp, som dog i heldigste Tilfælde vilde tage nogle Aar at faa igenem? Hvorvidt den kunde blive gennemført, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig om. Vi kunne jo ikke afskaffe Landstinget eller ændre dets Sammensætning, det maa selv vedtage de Ændringer i Lovgivningen, som i saa Henseende skulde føres igennem, og overfor Landstingets Vælgerkorps, som det nu en Gang er, vil man vistnok indrømme, at Skatteplaner som de, de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgkreds og fra Langeland have udkastet, ikke vilde være det heldigste Valgrundlag. Det skulde jeg mene, men det skal jeg se bort fra. Sikkert er det i hvert Tilfælde, at det vilde medføre en bitter og voldsom konstitutionel Kamp. Og det er netop det, vi ikke skulle have i denne Sag. Den kunde man mulig rejse paa andre Spørgsmaal, hvis det maatte blive nødvendigt, paa Forfatningsspørgsmaalet og lignende Spørgsmaal. Men her drejer det sig om at skaffe Balance i Aar, og dertil tror jeg, at Regeringen har indslaaet de rette Veje. Vi ere gaaede saa langt med Hensyn til Formue- og Indkomstskatteforslaget, som vi mente det praktisk og politisk muligt. Resten maa vi, som man gør det andre Steder, tage ved andre Skatteobjekter. Det har man gjort overalt, selv under den mest demokratiske Ledelse. Ogsaa i England har man, naar Staten trængte til betydelig forøgede Indtægter, i meget høj Grad maattet angribe Forbrugsbeskatningen, Stempelbeskatningen og lignende. Kun have vi bestemt holdt paa — hvad man jo bør gøre i en demokratisk regeret Stat — ikke at angribe Livsfornödenheder.

Hvis man som de to ærede Medlemmer, jeg her taler til, tager samtlige Indtægtslove, endog Jernbanetaksterne, som ikke i mindste Maade ere en Skat, saa længe man ikke naar op over normal Forrentning, og sætter i Forhold dertil blot Formue- og Indtægtskatten, kan man sag-

tens faa et lavt Procenttal ud deraf, men det er mange Gange paavist, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med at paavise det endnu en Gang, hvor ukorrekt en saadan Fremgangsmaade er. Det rette Forhold er selvfølgelig at sammenligne Forholdet mellem Gruppen: Skatter paa Ejendom samt Formue og Indtægt, og Gruppen: Forbrugsskatter. Derved faa vi det rette Udtryk for, hvorledes Forholdet ved de nye Indtægtslove ændres imellem disse Skattegrupper. Forholdet er dette, at paa Statsregnskabet for 1910—11 viser den første Gruppe 23 pCt. og den sidste 59,2 pCt. og efter Budgettet for 1912—13 — under Forudsætning af Lovforslagenes Gennemførelse — viser den første Gruppe 25,4 pCt., altsaa en Stigning med ca. 2½ pCt., og den anden Gruppe, Forbrugsskatterne, en Nedgang fra 59,2 til 56,9 pCt.

De ærede Medlemmer ønske, at vi skulle gøre hele denne Lovgivning midlertidig. Det vilde være at gaa en Vej, som ganske vilde forfejle sin Virkning. Det, det drejer sig om, er netop at skaffe et nogenlunde solidt og holdbart Grundlag for vor Statshusholdning i de kommende Aar, saa at vi overfor Ulandet kunne sige, at vi have lagt et Grundlag, der kan holde i den Tid, man over hovedet kan overskue, og som giver os en rimelig Formodning om, at der ved Hjælp af det vil kunne skaffes en varig Balance. Men skulde vi, som de ærede Medlemmer ønske, lovgive fra Aar til Aar paa ganske midlertidig Maade, ophører aldeles den Tryghed, som det netop i Statens Interesse er nødvendigt at skaffe. Alene af den Grund ville vi ikke kunne modtage disse Løve som rent midlertidige, saa at vi atter næste Aar skulle kæmpe om Balance eller Ikke-Balance i Statshusholdningen og saaledes, at det hele bliver skudt ud i det uvisse.

Jeg tror nu, de Herrer kunne være sikre paa, at disse Love kommer man ikke saa let bort fra igen. Disse Love, siger man, ere ikke nogen Finansplan, og med særlig Styrke fremhæver det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), at de ikke indeholde en Finansplan, fordi der ikke med dem er forbundet nogen Grundværdibeskatning. Det ærede Medlem sagde, at en virkelig Finansplan i vore Dage ikke lod sig skabe uden at medtage en Grundværdibeskatning. Denne er det ikke i Dag Tiden til at tale om, jeg har haft Lejlighed til at udtale mig om den ved tidligere Lejligheder. Naar Grundværdibeskatningen ikke er tagen